

[Ulrich.]

fører en Bestemmelse om, at de paagældende skal have deres Huse forsikret mod Stormskade. I Betragtning af den store Skade, der er sket i de sidste Aar gennem de stærke Storme, der har fundet Sted, er det naturligt, at man optager den Bestemmelse, som meget fornøftigt stod i den gamle Lov, at disse Brug, der jo er oprettet ved Statens Hjælp, skal have Bygningerne forsikret mod Stormskade. Selv har disse Brugere ingen Midler til at staa en Stormskade imod, og naar man ved, at det koster saa uendelig lidt at have stormskadeforsikret, synes jeg, det er berettiget, at Staten stiller Krav om dette, enten det saa skal gennemføres ad privat Vej eller ved en Statsforanstaltning, som der har været Tale om, ved at oprette en saadan Forsikring under Jordlovsudvalget. Det kan man jo altid tale om; men at en saadan Bestemmelse maa indføres, betragter jeg som paakrævet.

Til Slut ønsker jeg at udtale, at jeg betragter det som et Gode, at man samler hele Jordlovgivningen i en enkelt Lov, men jeg maa meget advare imod, at man paa nærværende Tidspunkt gaar til en Udstykning, der kræver store Midler af Statskassen, idet man maa være paa det rene med, at hvert Brug, man opretter, tager Produktionsmulighed bort fra de bestaaende Brug.

Jeg skal udtale mit Partis Velvilje over for en Udvalgsbehandling og skal gerne i Udvalget være med til at yde et Arbejde for at faa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget saa gode som muligt; selvfølgelig er vi paa det rene med, at naar 3 Partier er løbet sammen om et saadant Lovforslag, vil det ogsaa blive til Lov, og vor Virksomhed maa indskrænke sig til at gøre Forsøg paa at gøre Lovforslaget saa godt som muligt.

Andreasen (Forsinge): Det var med en vis Voldsomhed, den ærede sidste Taler (Ulrich) begyndte sit Indlæg. Det ærede Medlem karakteriserede det foreliggende Lovforslag som et lille, spinkelt, vanskabt Barn. Det synes jeg er vel haardt, thi man hilser alligevel med stor Tilfredshed Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Man har villet samle hele den nuværende Jordlovgivning i en enkelt Lov, ogsaa Bestemmelserne angaaende Gartnerier og Havebrug samt Byggepladser. Enhver vil kunne forstaa, at saaledes som Jordudstykningsen har ligget her i Landet gennem mange Aar, er det absolut en Fordel at faa samlet alt i een Lov, saaledes at Bestemmelserne er

lette at overse. Det er sagt, at det er et stort Spørgsmaal, om man i det hele taget under Hensyn til den Stilling, hvori Landbruget for Øjeblikket befinder sig, paa nærværende Tidspunkt skulde gaa ind for en Lovgivning af denne Art. Jeg hørte med Tilfredshed det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen udtale, at han godt kunde være med til at tage Ansvar for en saadan Lovgivning; at det ærede Medlem Hr. Ulrich ikke kan det, er forstaaeligt, thi man har aldrig fra den Side villet gaa ind for en Udstykning af den Art og i den Udstrækning, som vi andre har villet det.

Hvis man i et Land som Danmark ikke vil gaa ind for Oprettelsen af nye Landbrug — trods alt er Landbruget jo Hovederhvervet her i Landet —, har man ikke anden Udvej end at henvise de unge til Byerne, og der ved vi jo nok, hvordan Forholdene ligger i Øjeblikket. Det forekommer mig at være en letkøbt Udtalelse af det ærede Medlem, der talte paa Det konservative Folkepartis Vegne, at man helst saa, man stoppede al Udstykning, for vi hørte ikke et eneste Ord om, hvad det ærede Medlem vilde sætte i Stedet, hvortil han vilde henvise alle de mange, som Aar for Aar kommer til og gerne vil skabe sig en Levevej; gerne vil stifte et Hjem og have en Familie at arbejde for. Det er let nok at sige, at det er vanskeligt for Landbruget i Øjeblikket, men hvad har det ærede Medlem at sætte i Stedet for?

Det er ogsaa en haard Beskyldning, at alle, der nu søger om Jord til Oprettelse af Husmandsbrug, er Folk, som er omtrent ligeglade med det hele, Folk, der har den Indstilling, at naar blot de faar fat, er det lige meget, enten de betaler noget eller ej. Denne Udtalelse maa jeg bestemt tilbagevise. Vi, som arbejder særlig inden for Husmandsbevægelsen, ser, hvordan de unge Mennesker Aar efter Aar kommer derude fra Landet, hvor de naturligt hører hjemme, og kræver Plads paa den danske Jord, ikke af de Grunde, som det ærede Medlem Hr. Ulrich nævnte, men fordi de ønsker at gøre et Arbejde og saa vidt muligt betale enhver sit, ogsaa naar det er Staten, som sætter ind med Midler.

Jeg ønsker blot at fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger om Enkeltheder i det her foreliggende Lovforslag, idet den allerstørste Part af Lovforslaget er Ting, der allerede findes i den nuværende Lovgivning, og som ogsaa har været drøftet i det høje Ting i Anledning af tidligere fremsatte Lovforslag.

I det første Afsnit af Lovforslaget, Af-